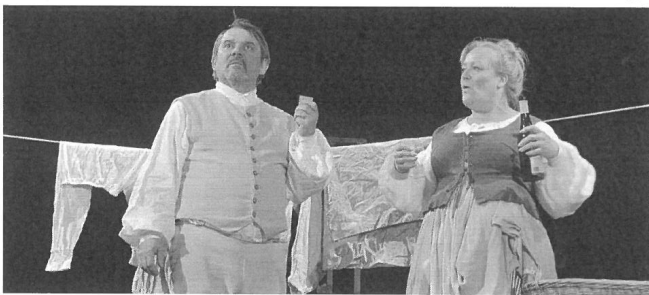

jsem neměl kdysi v historii žádný zůstatek na účtu, tak jsem byl hrozně nešťastnej, protože jsem nevěděl, co přijde zítra a co budu nebo nebudu moct. Takže dneska zůstatek na účtu by měl být... Moudří říkají, že alespoň dva řádné platy.

-jj-

Soutěžíme!!!

Čtvrtek 15. 3.

19.30 Jan Drda: Hrátky s čertem
Divadelní spolek Schody Sušice

Pátek 16.3.

17.00 Jan Sojka: Rodinné album
AMCETH Plzeň, člen divadla Dialog
20.00 Antonín Procházka: S tvou dcerou ne
Divadlo bez zákulisí Sokolov

Sobota 17. 3.

10.00 Vladimír Körner: Psí kůže
Divadelní studio D3 Karlovy Vary
13.30 Vojtěch Štěpánek: Nevim
Divadelní spolek Žumbera Plzeň
16.30 Josef Beran: Král a lazebnice
Divadelní spolek Trosky Kraslice
20.00 Zdeněk Jirotko: Saturnin
Divadlo JakoHost Plzeň

Neděle 18. 3.

10.00 René de Obaldia: Vít ve větvích sasafrasu
Divadlo Za oponou Klatovy
13.30 Jakub Kolár: Krysář
Divadelní spolek Jezírko Plzeň

Hej, jsme i na „sockách“! <https://www.facebook.com/tyjatrimes/>

Čepičáři všech zemí, spojte se!

Pořadatel: Město Horažďovice, Svaz českých divadelních ochotníků
Za finanční podpory: Ministerstvo kultury ČR, Plzeňský kraj
Ve spolupráci: Čs. rozhlas Plzeň, Lyceby Amylex, a.s., Lyceby Culinar, a.s., Čevak a.s., Hasit Šumavské vápenice a omítkárny, s.r.o., Pfeifer Holz s.r.o., Bohemia Sport, s.r.o., Elika, spol. s r.o., Eduard Vrána, Jana Vránová, Václav Burda, Dragon Press, s.r.o., Hotel Zlatý Jelen

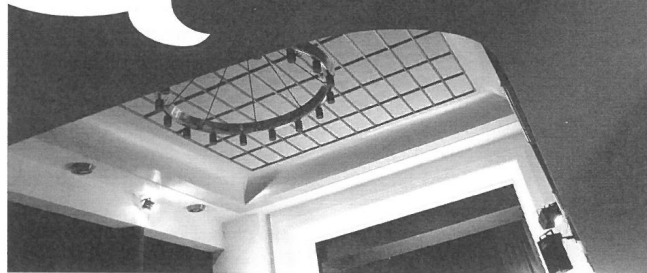
1

Pětatřicátníci

35. ročník – Přehlídka ještě pořád mladá, ale pro někoho možná už ve středním věku, a neměla by si tím pádem moc vyskakovat. Naštěstí toto měřítko neplatí pro nesmrtelné divadlo a přehlídka již začala svojí nesoutěžní částí v plné polní. Bylo to takové zahřívací kolo v lehe prochládlém kulturním domě. Město Horažďovice jako hlavní organizátor této kulturní akce se samozřejmě těší na soutěž samotnou. Ve spolupráci s divadelním spolkem Tyjatr snad čerstvá „pětatřicátka“ dospěje ke zdárnému konci a kromě topení nás na duši zahřejí i herecké výkony amatérských divadelníků. A všem zúčastněným divadelním spolkům „tfuj, tfuj, tfuj“.

Ing. Hana Kalná, místostarostka města

Haló!
Začínáme!

pondělí 12. 3. • 19.30 • Scéna mladých DS3 Čelakovský Strakonice

Aldo de Benedetti

Milostné dostaveníčko

Advokát Giulio se zajímá pouze o své dostihy. Jeho žena Lucia se v něm snaží vzbudit zářlivost. Posílá si každý týden kytici růží, milostná psaníčka, simuluje tajemné telefonní hovory. Manžela to ale nijak nezneklidňuje a tak je Lucia nešťastná. Navrhne proto jeho příteli Massimovi, aby hrál jejího milence a nechali se manželem nachejpat... Massimo je ze situace zmatený, ale protože se mu Lucia líbí, na návrh kývne. Dostaveníčko ale dopadne úplně jinak, než Lucia (i Massimo) plánovali...

Když 1 + 1 se rovná 4.

Jako skoro každý rok se přehlídka rozjžděla s úsměvem. Byl to rozjezd pravda trochu kostrbatý, po loňském „Od Silvestra do Silvestra“ jsem od strakonických mladých čekala trochu více. Ale oblíbená a u diváků úspěšná komedie hercům nahrávala a tak jsme si mohli vychutnat slovní ekvilibristiku, náznaky a dvojsmysly. Podle jmen tetiček Filomény Spagetiny a Klotildy Macaronni jsme i bez čtení programu zjistili, že autor situační komedie je Ital, ale problematika, které se hra věnovala, je naprosto

mezinárodní a otázkami „Miluje mne – nemiluje mne?“ se zabývá ne jeden Čech, Maďarka, nebo Hontot... Ale naštěstí jsou si všichni věrní, až to není hezké – slovy jedné z hrdinek – a tak se vše nakonec, jako v každé správné situační komedii, vysvětlí a oba páry mohou žít spokojeně dál.

Zhruba z jedné čtvrtiny převážně mladými diváky obsazený sál ocenil hlasitým potleskem snažení herců i happy end hry, a tak trojnásobnou „děkovačkou“ skončil první večer přehlídky v Horažďovicích.

-ss-

Milostný rozhovor

Lenka Břicháčková (Lucia Damiani)

© *Jak a proti komu byste chtěla závodit?*

Lucia: Vzhledem k tomu, že jsme hráli komedii o dostizích, tak mě napadají kobyly. Ale já nezávodím, já si hraju sama za sebe.

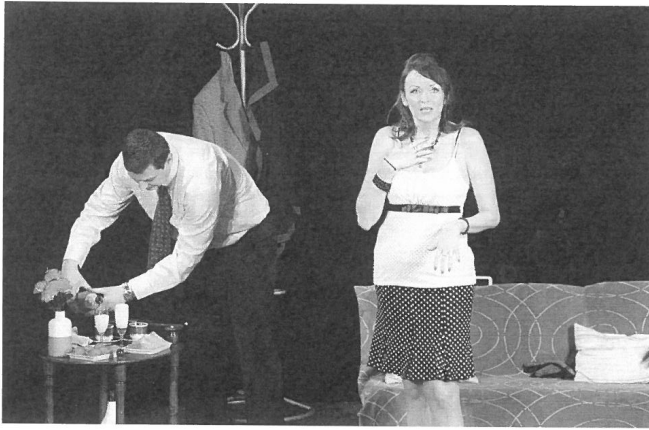
© *Vyměnila byste si svoje křestní jméno?*

Lucia: Ne, nevyměnila, já jsem na sebe pyšná.

© *Tak to je hezké. Máte nějakou specialitu ve stravování?*

Lucia: Ne, já jím všechno a jsem zdravý člověk. Nic nezamítám.

-jj-

úterý 13. 3. • 19.30 • Volyňské divadelní studio (VODVAS)

Jean Dell; Gérald Sibleyras

At' žijou Hoštice

Jihočeská variace na úsměvnou francouzskou komedii „Vive Bouchon!“ ukazuje, kam až může vést snaha o maximální využití nejrůznějších, zejména však evropských dotací. Starostovi nejde o krádež, ale rozdělení peníže sousedům, aby z obce neodcházeli. Jakmile přestanou chodit peníze touto cestou, má plány B a C. Nakonec vše v obci zničí, jen aby ji zachránil. Prostě: pokud potřebujete dotace a nevíte, jak na to, zajděte si do Bouchonu, nebo raději do Hoštic.

Po trochu rozpačitém pondělí se druhý večer rozjel naplno hned od počátku. Z poloviny zaplněné hlediště se pobavilo už prvním pohledem na „prkna, která znamenají svět“. Scéna z Europalet, ve hře, která se celá točí okolo Eurodotací, napovídala, že se asi máme na co těšit. Myslím, že všichni čtyři herci ze sebe vydali to nejlepší.

Starosta – prezident Hoštic, hlava všeho dění. Jeho plány následují jeden za druhým, každý další bláznivější toho předchozího, a – světe div se – ono mu to vychází.

Po zkoušce sirén jsem myslela, že sekretářka Boženka nebude už nikdy mluvit. A pětatichtníkovi se školní brašnou bychom věřili i toho záčka základní školy. U Eurokomisařky Roberty nikdo nepochybuje, že přišel zákon. Není se co divit, že starosta i jeho bratr přiznají barvu. Do nejvyhrocenějšího okamžiku vstoupí Boženka ve vojenském pláští, o berlích a praví: „Jdu rovnou z banánové plantáže“, čímž zlikviduje na pěknou chvíli celý sál. Také taneční vložka

u příležitosti vyvěšení nové vlajky roztáhla ústa do úsměvu i těm, kdo dosud dokázali zachovat vážnou tvář. Starosta se ale tak snadno nevzdává. Pochází přece z bojovného a hrdělo hoštického národa. A tak jsme svědky vzniku nového svobodného státu, i velmi rychlého rozčarování z nabyté svobody. Je vyhlášena válka EU, s cílem být poraženi a anektováni. Poslední tři obyvatelé Hoštické republiky vyražejí do boje ozbrojení hůlkami pro mažoretky a evropská sjednocená vojska padají. Smíchy.

Hoštice přesto prohrávají, ale nikdo je nechce anektovat. A tak přichází Roberta – první imigrant, díky kterému vzrostla mezitím hoštická populace o jednu čtvrtinu – s geniálním nápadem: využijí Marshallův plán na poválečnou obnovu. Proto je třeba vše naprosto zničit, aby Hoštická republika mohla směřovat k zářným zítřkům...

Ještěže jsme se tolik smáli, protože jinak bychom asi museli plakat.

—SS—

Rozhovor hoštický

Marie Banáková (Roberta)

© Za co byste utratila poslední stokrunu?

Roberta: Asi bych jí neutratila.

© Takže investice, předpokládám.

Roberta: Spíš investice.

© Jaké nádoby byste chtěla mít doma.

Roberta: Nerezové.

© Správná hospodyňka. Kdy odlétají vosy do teplých krajín?

Roberta: Vosy odlétají? Od kdy?

© Tak vy nepřidáte na odpovědi? Dobře.

Jak vzpomínáte na Václava Havla?

Roberta: Já ho moc v oblíbené neměla.

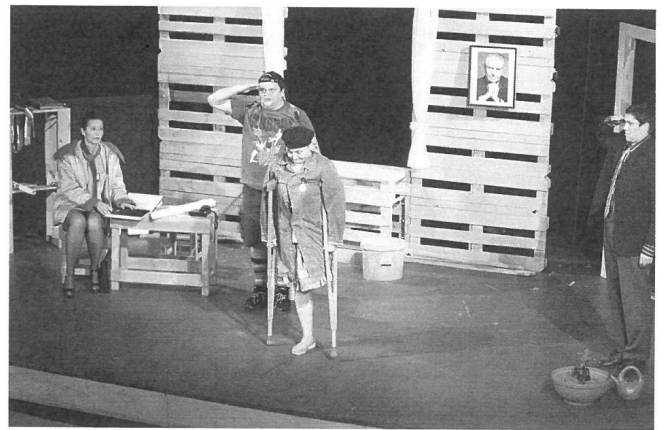
© Super. Samá trefa. Co Vám říká Nagano?

Roberta: Hokejisti, olympijské zlato.

—JJ—

Případně pravopisné chyby vyznačují názor redaktce. O plněnosti korektur nejlíp nejlíp.

středa 14. 3. • 19.30 • DS Vltavan

Jiří Hubač

Generálka císaře Napoleona

Oč menší byl, o to větší měl plány – Napoleon. Kdo by neznal jeho jméno, kdo by nevěděl o jeho úspěšných bitvách? A kdo by neznal Waterloo... Ale Napoleon nebyl jen kapitán – generál – císař. Napoleon byl člověk z masa a kostí, jako každý z nás. A měl své vady a strachy, měl své radosti a lásky. A o tom, jakým byl (snad) člověkem, je právě tato hra.

Představení vtáhne diváka hned od prvního okamžiku. Slova v setmělém sále malují obrazy: „Ohnivý pohled, divoká kštice... Korsičan“. A na scéně starý sešlý muž, muž, který rezignoval na všechno – na svou slávu, na své lásky, na svůj dřívější život. Je proti své vůli ostrovanem. Okolo něj jen krysy, zkažené jídlo, vedro. A ostrov, ležící šest tisíc kilometrů od domova.

Za svůj život svedl Napoleon na šedesát bitev, tedy více, než Alexandr Makedonský, Hannibal a Caesar dohromady. Jeho moc sahala od Madridu po Amsterdam a od Neapole po Hamburk. Muž, který dal Francii slávu a před nímž se klaněly nejmocnější evropské rody, dal ale světu také statisíce mrtvých a přesunul hranice v celé Evropě. Chtěl změnit svět, a skoro se mu to povedlo. Některá slova mají od jeho doby úplně jiný zvuk, než dříve. Slova jako Borodino, Lipsko, Waterloo. A také se objevila i úplně nová – například gilotina.

Stará Korsičanka přijede na ostrov svatě Heleny, aby požadovala po Napoleonovi splnění jeho slibu. Ohodnotila každý rok, kdy musela žít bez muže, každou neděli, kdy ji neměl kdo doprovodit do kostela, každou noc, kdy musela ležet sama. A každé dítě, které její muž pojmenoval po Napoleonovi. Chtěla si odvézt peníze, ale přivezla na ostrov ryzí člověčinu. Přijela sice pro dluh, ale i se srdcem na dlani. Když poznala skutečného Napoleona, ne toho z obrazů, ale úplně obyčejného muže, který trpěl pro svou chudobu a malou postavu, muže, který je zklamaný a smutný, ukáže mu, že život má vždy cenu žít naplno. A že důležitější než titul jsou mnohdy přátelé a třeba to, aby uzrála zelenina.

Je to hra o moci a slávě, o věčnosti a pomíjivosti. Hra o životě. A o tom důležitém, co nám tato doba odkázala: volnosti, rovnosti, bratrství.

A možná také o koňaku Napoleon ☺.

—SS—

Rozhovor napoleonský

Ivan Sýkora (Napoleon)

© Vysněné zaměstnání? Čím byste chtěl být, kdybyste nebyl tím, čím jste?

Napoleon: To teda není vůbec jednoduchý. S humorem jsem vždycky říkal, že bych chtěl být rentiér. To by se mi líbilo. Klasické zaměstnání? Především svobodné. Mým současným povoláním je řemeslo úřednické, což není vůbec svobodná, úplně svobodná volba, a vážím si těch, kdož mají svobodná zaměstnání, jakož jsou umělci, a volní řemeslníci, protože umějí mít vlastní sebekázeň, či musí motoricky dělat, ale můžou si dělat, tak jak cítí.

© To bylo pěkné. Zkusím druhou otázku. Co byste dělal ve volném čase, kdybyste nehrál divadlo?

Napoleon: Mám zahrádku a to je velké kumšt. A na zahrádce je mi hezky.

© S tím souhlasím, já mám taky zahrádku. Nosíte vtipné ponožky?

Napoleon: Ani ne, jako úředník zpravidla šedivý nebo černý.

© Tak to chápu. Máte něco speciálního ve vaší snídani?

Napoleon: Jo, to můžu říct. Já jsem polívkovej. Takže já si zpravidla k obědu беру polívku, ale s sebou a každé ráno, když jsem v zaměstnání, mám polívku a dvě slané housky.

© Tak to je dobrý. A ještě se zeptám na váš oblíbený zůstatek na účtu?

Napoleon: Patřím k takovým, řekl bych, lidem konzervativním, a když